INKIJKVERSIE SCRIPT

DE WEG VAN DE PEN

Tragikomedie

door

JAN NIEUWENHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE WEG VAN DE PEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN NIEUWENHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.
Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Albert

Diana - zijn echtgenote

Ernst

Tineke - zijn echtgenote

(Allen rond de 50 jaar)

DECOR:

Huiskamer van Albert en Diana.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

(Albert en Diana op toneel, kamer met tafel en vier stoelen. Albert leest in een dik schrift, Diana bezig met iPad.)

DIANA: Heb je de wijn voor zaterdag al gekocht?

ALBERT: Mm

DIANA: Toch niet weer van die idioot dure wijn? Je weet dat ze er net zo weinig verstand van hebben als wij.

ALBERT: Nou…

DIANA: Als ze jou een glas bessensap voor je neus zetten en ze zeggen dat het een grand cru vin rouge is, van een zeldzaam druivenras, met zijden handschoentjes geplukt op de zuidhellingen van de Dordogne, geloof je het meteen.

ALBERT: Zuidhellingen van de Dordogne?

DIANA: Ik zeg maar wat, ik weet niet eens of er hellingen zijn in de Dordogne, we zijn er nooit geweest, maar ik bedoel bij wijze van spreken.

ALBERT: Mm

DIANA: Wat ben je aan het lezen dat zoveel interessanter is dan wat ik je vertel?

ALBERT: Herinner je je nog dat we vorige week naar de boekenmarkt in Deventer zijn geweest?

DIANA: Ja, dat herinner ik me maar al te goed. De grootste boekenmarkt van Europa, zei je. Ik dacht dat de kraampjes gezellig bij elkaar op een pleintje zouden staan, maar nee, het was een lint van 11 kilometer.

ALBERT: Je overdrijft schat. Ik heb daar toen een doos boeken gekocht.

DIANA: Ja, met het verzameld werk van Dostojevski.

ALBERT: Precies, maar in die doos zaten ook 25 schriften, een dagboek.

DIANA: Een dagboek? Van die man die je die boeken heeft verkocht? Dan moet je dat misschien terugbrengen.

ALBERT: Ik weet niet van wie het dagboek is, het is in ieder geval van een vrouw.

DIANA: Je leest het dagboek en je weet niet van wie het is?

ALBERT: Nee, ik weet, overigens pas bij het tweede schrift, dat ze getrouwd is met Kees, ze heeft een broer die Ferry heet. Ze woont in Almere en werkt in Utrecht. En ze hebben een dochter die Faye heet.

DIANA: En is het interessant?

ALBERT: Nee, want er gebeurt helemaal niets. Ze staat op, gaat naar haar werk, Kees werkt thuis, geen idee wat hij doet, dan beschrijft ze hoe vervelend haar baan is, dat haar leidinggevenden het allemaal niet snappen. Dan zijn er op de terugweg naar huis altijd problemen met de trein. Dan komt ze thuis en gaan ze eten. Het is een rimpelloos huwelijk en die dochter is op alle gebieden een toppertje. Eigenlijk is het heel saai.

DIANA: Waarom lees je het dan zo geïnteresseerd?

ALBERT: Omdat je steeds, heel langzaam, een beetje dieper in haar leven kruipt. Op de een of andere manier fascineert het mij mateloos. Het heeft iets voyeuristisch.

DIANA: En dat vind je leuk?

ALBERT: Nu ineens, in het derde schrift is ze geïnteresseerd geraakt in Chinese filosofie. Bijzonder, want dat lijkt helemaal uit het niets te komen. Het is niet iemand die tot nu toe enige filosofische bespiegelingen over het leven had, sowieso nergens bespiegelingen over.

DIANA: O, voor ik het vergeet, zaterdag niets zeggen over Amber, hoor.

ALBERT: *(voor zichzelf)* Don’t mention the daughter.

DIANA: Wat zeg je ?

ALBERT: Nee, niets, natuurlijk zeg ik niets over Amber.

DIANA: Maar dat je ook niet na een paar glaasjes van die idioot dure wijn over haar begint of het woord dochter in de mond neemt of…

ALBERT: Ik mag ook niets zeggen over onze eigen dochter?

DIANA: Als het even kan niet en als het niet anders kan, dan iets wat niet te positief is.

ALBERT: Dat laatste moet niet zo moeilijk zijn, wacht, zodat ik het niet vergeet.

(Hij pakt een papiertje en een pen. Schrijft en leest hardop)

Patricia is betrapt bij het niet betalen van een fles wijn bij de zelfscankassa van Albert Heijn.

DIANA: Doe niet zo flauw, je begrijpt best wat ik bedoel.

ALBERT: Ook frappant, die man van de dagboekschrijfster, die Kees, had een ontsteking aan zijn grote teen, tussen zijn nagel en de teen. Precies hetzelfde wat ik had. Maar hij ging ermee naar de pedicure en ik ben bij de huisarts geweest. Niet zo slim van hem, want bij hem is het gaan ontsteken. Fascinerend toch?

DIANA: Je maakt wat mee met zo'n dagboek.

VOLGENDE DAG

(Muziek)

(Albert, Diana, Ernst en Tineke)

ERNST: Wat een leuke verrassing, deze rioja. Ik bedoel, die rioja's liggen allemaal op hout te rijpen, zelfs een crianza toch al gauw een paar maanden en als je een gran reserva hebt is het net alsof je houtsnippers drinkt. Maar nu is er een nieuwe generatie wijnboeren opgestaan in de Rioja die zegt: we willen de mensen laten proeven hoe mooi en zuiver onze druiven smaken, die wijn hoeft niet in houten vaten te liggen. En dan heb je er hier ook nog een van een heel bijzonder wijnhuis.

ALBERT: Ja, was even zoeken, maar…

TINEKE: *(tegen Diana)* Hij is op wijncursus geweest.

ALBERT: Ben je nog steeds zo druk op de beurs met je aandelen?

ERNST: Pfff…

TINEKE: Oei, verkeerd onderwerp.

ALBERT: O… *(Hij pakt blaadje waar hij eerder ook op schreef. Pakt pen, maar legt die weer weg na waarschuwende blik van Diana.)*

ERNST: Het was een rampzalig jaar, laten we het daarop houden. We gaan het er niet over hebben.

ALBERT: Waarover men niet spreken kan, daarover kan men niet zwijgen.

DIANA: Huh?

ERNST: Volgens mij is het, daarover moet je zwijgen.

TINEKE: Precies, Wittgenstein.

(Ernst kijkt een beetje verbaasd naar Tineke.)

ALBERT: Nee, zoals ik het net zei, zo staat het in de taoïstische geschriften van Zhuang Zi. Daarmee wilde hij…

TINEKE: Ik wist helemaal niet dat je in oosterse filosofie geïnteresseerd bent.

DIANA: Als ik eerlijk ben, sta ik er ook van te kijken.

ERNST: Het heeft mij altijd verbaasd dat mensen in het westen zoveel interesse hebben in filosofische theorieën uit China of Japan, die toch, laten we eerlijk zijn, een beetje wezensvreemd voor ons zijn. Waarom verdiep je je dan niet in filosofen die de basis hebben gelegd voor onze eigen beschaving?

ALBERT: Grappig dat je dat zegt. Het is heel interessant om te zien dat de uitgangspunten van de filosofen van de Stoa in Griekenland helemaal niet zo ver afstonden van die van de taoïstische geleerden.

TINEKE: En die Zang Zang van jou vindt dat we moeten praten over onderwerpen waar we geen zin in hebben.

ALBERT: Zhuang Zi; nee, dat bedoelt hij niet te zeggen, maar…

DIANA: Jongens, na een paar glazen wijn wordt dit mij even te ingewikkeld.

ERNST: Hoe is het met je voet, Albert, je kon toch vorige week niet tennissen.

ALBERT: Is weer helemaal hersteld. Toch even ontstoken geweest nadat de pedicure er…

DIANA: Pedicure? Je bent toch door de huisarts geholpen?

ALBERT: Ja natuurlijk, helemaal in de war. Zal de rioja wel zijn. Ik haal even een nieuwe fles. *(loopt van tafel)*

TINEKE: Gaan jullie binnenkort weer naar jullie huis in de Algarve?

DIANA: Ja, over twee maanden.

(Albert komt met een fles wijn binnen en houdt die tegen het licht.)

ALBERT: Wonderlijke kleur zo, het is bijna amberkleurig.

(Diana laat bestek op de grond vallen en kijkt naar Albert.)

TINEKE: Wat zei je?

ALBERT: Ik zei die wijn is anderskleurig, ik bedoel anders rood dan we gewend zijn.

ERNST: *(kijkt naar zijn glas)* Ik vind mijn wijn best wel gewoon rood. Omdat jij niet kon tennissen, heb ik met Klaas van Diepen gespeeld. En toen kwam ik jullie Patricia en haar tennispartner op de club tegen, hebben we nog even gedubbeld.

(Albert pakt papier.)

ALBERT: Nou, dat was natuurlijk een eitje voor jullie, want ze kan er niets van.

ERNST: Hoe kom je daar nou bij, we werden volledig ingemaakt.

ALBERT: Nou, wat bijzonder, had ze zeker een erg goede partner. Ze heeft echt geen talent voor tennis. Eigenlijk nergens…

DIANA: Zal ik even koffie halen voor jullie?

(Muziek)

DE VOLGENDE DAG

(Albert en Diana)

ALBERT: Ik vind het toch gek.

DIANA: Wat?

ALBERT: Dat we het gisteren de hele avond niet over Amber gehad hebben.

DIANA: Je weet toch hoe gevoelig het ligt.

ALBERT: Ja, maar stel nou dat er nieuwe ontwikkelingen zijn, dan willen we dat toch weten.

DIANA: Die zullen er dan wel niet geweest zijn.

ALBERT: Dat weet je niet. Het onderwerp Amber is gewoon niet aan de orde geweest.

DIANA: Nee, maar het zou een heel vervelende avond geworden zijn als we erover waren begonnen.

ALBERT: Een gevallen bloesemblaadje keert nooit meer terug naar de tak.

DIANA: Wat bedoel je daar nou mee? Of is dat weer zo'n wijze Chinese spreuk. Van die Zhang.

ALBERT: Nee, het is een Japans gezegde. Ik moest er ineens aan denken. Ik weet eigenlijk niet waarom.

DIANA: In verband met Amber vind ik het wel erg pessimistisch klinken.

ALBERT: Het kwam bij me op omdat ik me zorgen maak over Faye.

DIANA: Faye?

ALBERT: Ja, de dochter van Yvonne, ik weet eindelijk dat ze Yvonne heet.

DIANA: Ik kan je echt niet volgen.

ALBERT: Yvonne is de vrouw die dat dagboek schrijft, daar kwam ik bij het vijfde schrift achter. Faye is haar dochter.

DIANA: O, heb je het daarover. Maar je zei toch dat het een modeldochter was.

ALBERT: Ja, maar ik ben nu een paar schriften verder en er is iets met haar, ik ben er nog niet achter wat precies.

DIANA: Nou ja, gebeurt er tenminste eens iets in dat dagboek. Het was toch erg saai?

ALBERT: Prettig saai, maar ik maak me nu toch echt wat zorgen over Faye.

DIANA: Wanneer speelt het dagboek dat je aan het lezen bent?

ALBERT: Het begint een paar maanden nadat corona op zijn eind loopt.

DIANA: Dus nog best recent. Wonen ze in een stad of op het platteland?

ALBERT: In Almere, in de Muziekwijk, vlak bij het station.

DIANA: Hoe weet je eigenlijk wat haar adres is, dat zet je toch niet in je dagboek?

ALBERT: Soms zitten er in het dagboek wat krantenknipsels of bonnetjes. En toen vond ik ook een ansichtkaart die aan haar gestuurd was. Daar stond haar adres op. Maar ze woont er niet meer.

DIANA: Hoe weet je dat?

ALBERT: Ik ben er laatst even wezen kijken.

DIANA: Ben je helemaal naar Almere gereden om naar hun huis te gaan kijken?

ALBERT: Ja, maar er stond nu een buitenlandse naam bij de bel van haar appartement.

DIANA: Gaat dat niet een beetje ver?

ALBERT: Ik wilde ineens die straat zien en in de flat staan voor de lift die het nooit doet en hoe de route is naar de Bruna waar ze altijd loten koopt. En ik dacht laatst ineens, misschien is dat hele dagboek wel fictie, bestaat ze niet eens.

DIANA: Vind je het raar dat ik het raar vind dat je naar die flat gaat? Had je gehoopt dat je haarzelf zou zien? En dan, wat zou je dan gedaan hebben? Ik ga me echt een beetje zorgen maken, Albert.

ALBERT: Ik weet niet wat ik gedaan zou hebben, maar ik vond het heel prettig om er even te zijn.

DIANA: Maar nu weet je dus nog niet of ze echt bestaat.

ALBERT: Eh, nee.

DIANA: Misschien moet je die dagboeken maar weer in de doos

stoppen waar ze uit kwamen. O, voor ik het vergeet, morgen komen Tineke en Ernst langs. Ze willen misschien een paar weken ons huis in Portugal huren, of huren, dat moeten we nog even afspreken.

ALBERT: Maar wij gaan er toch heen.

DIANA: Ze willen eind deze week al gaan.

ALBERT: Komen ze weer eten?

DIANA: Nee, gewoon in de middag op de thee, zal uiteindelijk wel een borrel worden.

ALBERT: Don't mention the daughter en zwijgen over de effecten. Ik heb hem.

VOLGENDE DAG

(Muziek)

(Diana, Albert, Ernst en Tineke)

ERNST: Hoe lang is het nou vliegen naar de Algarve?

DIANA: Een uurtje of vier.

ALBERT: Maar wij gaan altijd met de auto, is even een flink stuk rijden, maar dan heb je daar wel je eigen auto.

TINEKE: Maar dat kost dan weer een paar dagen heen en terug en Ernst kan nooit langer dan twee weken van huis.

ERNST: Nou…

TINEKE: Hij denkt dat de zaak meteen failliet gaat als hij er een paar weken niet is.

ERNST: Hoe groot is dat huis van jullie eigenlijk ?

ALBERT: Best een grote woonkamer met open keuken en twee slaapkamers, maar jullie gaan met zijn tweetjes, neem ik aan.

(Stilte)

ALBERT: Ik bedoel eh, ja, hebben jullie lekker de ruimte

DIANA: En een mooie tuin met een zwembad.

TINEKE: Het is nu meer dan drie maanden geleden…

ERNST: Schat, kom…

TINEKE: En we hebben nog steeds helemaal niets van haar gehoord.

ERNST: Lieverd. *(tegen Albert en Diana)* Ze heeft sinds kort een therapeut en die heeft gezegd dat ze er meer over moet praten en het niet moet opkroppen.

TINEKE: Ik denk de hele tijd: Heb ik signalen gemist, heeft ze me wat duidelijk proberen te maken?

ERNST: Dat soort gedachten helpt niet, schat.

ALBERT: Misschien een rare vraag, maar kan het zijn dat ze gewoon even geen zin heeft in contact met jullie, dat ze even tijd en ruimte voor zichzelf nodig heeft?

TINEKE: Hoe kom je daar nou bij? Waarom zou ze dat willen? We hebben altijd een prima relatie gehad, er is geen sprake van ruzie, er is geen enkele reden waarom.

ERNST: Het is niets voor haar om geen enkel levensteken te geven. Ze zou ons nooit ongerust willen maken.

ALBERT: Heeft ze haar paspoort meegenomen?

ERNST: Ja, we kunnen het in ieder geval nergens vinden.

ALBERT: Dus ze lijkt vrijwillig vertrokken.

TINEKE: Vrijwillig? Waar heb je het over. Alsof ze een vakantietripje aan het maken is.

DIANA: Zo bedoelde Albert het niet.

ALBERT: Er is nooit gedacht aan een misdrijf, hè?

ERNST: Nee, haar paspoort was weg, ze had wat kledingstukken meegenomen.

ALBERT: Dus wel vrijwillig vertrokken zou ik zeggen, maar dan nog kun je uiteindelijk het slachtoffer worden van een gevaarlijke gek.

DIANA: Albert!

TINEKE: Precies! Een gevaarlijke gek, ze is in de val gelopen van een gevaarlijke gek. Niks vrijwillig het huis verlaten! *(snikt)* Een tijdje geleden verheugden we ons nog over haar afstuderen over een paar maanden, maar nu denk ik soms: ik wou dat er aangebeld werd en dat er dan politie aan de deur staat en dat ze zeggen: mevrouw, we hebben een lichaam gevonden en we denken dat het uw dochter is.

ERNST: Zeg dat nou niet; voor hetzelfde geld staat ze morgen

gewoon weer voor de deur.

TINEKE: In mijn hoofd is al weken nergens meer plek voor, alleen voor de gedachte aan…

ALBERT: Als je uit de storm komt ben je niet meer dezelfde persoon als voordat je erin terechtkwam.

(Iedereen kijkt hem aan, maar niemand reageert.)

ERNST: Daarom leek het ons een goed idee om er even helemaal tussenuit te gaan. Even een heel andere omgeving.

DIANA: Nou, dat gun ik jullie. Jullie mogen natuurlijk gewoon gebruikmaken van ons huis. Ik bedoel zonder dat we er huur voor vragen.

ALBERT: Eh… Ja? Ja, natuurlijk.

TINEKE: Het lijkt mij ook fijn om misschien even te kunnen ontspannen, maar ik vind het ook wel moeilijk om weg te gaan. Stel dat ze terugkomt of dat er nieuws is, slecht nieuws of geen slecht nieuws, dan wil je toch hier zijn.

DIANA: Je bent in een halve dag weer in Nederland, Portugal is niet aan de andere kant van de wereld.

ALBERT: En wij zullen voor jullie alle nieuwsberichten ook nauwgezet in de gaten houden, mocht ergens de naam Faye opduiken…

TINEKE: Faye?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

TONEEL UITGEVERIJ VINK

“Samenspelen” is ons motto